KEITH DOUGLASS

MISIUNE FULGER

Keith Douglass

MISIUNE FULGER

versiunea în limba română

UNCRIS

1

Golful Oman

Cei 15 membri ai unității *Commando*-7 erau întinşi în spaţiul relativ larg al navei din Clasa *Pegasus* Mk V (SOC/PBF). Era o navă de patrulare aparţinând Navy, special proiectată pentru inserţia şi retragerea operatorilor din SEAL şi alte Forţe Speciale în cadrul operaţiunilor sub acoperire.

Lieutenant Commander Blake Murdock şi-a verificat oamenii. Aceasta era un fel de misiune de tip *flashpoint*. Nu au fost anunţaţi din timp, doar au primit ordinul de acţiune. Nu a fost timp pentru antrenament sau o planificare detaliată, aşa cum făceau de obicei.

Senior Chief Will Dobler a zâmbit către *commander*.

— Nici o problemă. Am mai făcut vreo duzină de fleacuri ca asta.

Murdock şi-a ridicat sprâncenele:

— Mda, dar ceva planificare ar fi fost de preferat. Acum, pentru prima oară, doar intrăm direct în acţiune şi o facem.

Pegasus avea 25 m lungime şi un profil extrem de scăzut, întreaga suprastructură fiind acoperită cu material radar-absorbant.

Acum tăia apele liniştite din Golful Oman din sudul Iranului cu viteza sa maximă de 45 noduri.

Commander Murdock a trebuit să strige ca să se facă auzit pe deasupra vuietului celor două motoare diesel cu 12 cilindri în V care scoteau 4.506 CP pentru turbinele ce produceau jeturile de apă pentru propulsia navei suple.

— Trebuie să ştii ce avem de făcut, spuse Murdock. Imediat ce se întunecă, intrăm. Avem toată noaptea pentru *recon*, plasarea încărcăturilor explozive, şi să ne pregătim pentru marele spectacol de mâine, ora 0800, când se va ridica cortina. Cel puţin aşa trebuie să se desfăşoare treaba. Nu cunoaştem nimic despre paza care înconjoară complexul. Absolut nimic.

— Sigur avem destul *goop*[1]? a întrebat *Radioman First Class* Ron Holt. Se pare că avem un ţucal plin de caca pe care trebuie să-l spulberăm pân' la ceruri.

— Aşa e, sunt o grămadă de chestii acolo, dar avem tot ce ne trebuie. De aia fiecare dintre voi are sacul plin cu C-4 şi TNAZ.

— Şi dacă ne descoperă careva când ne facem treaba? a întrebat *Engineman Second Class* Paul Jefferson. Hei, noi ăştia negri, nu ne împăcăm prea bine cu curiştii de musulmani.

— Ne mişcăm *pe burtă*, dacă putem. La noapte, vrem să lăsăm acolo cât mai puţine cadavre posibil. Nu vrem să alertăm paza. Ţineţi minte, toţi nemernicii de acolo sunt *terro*. Dacă trebuie să *radem* pe careva, o facem seara sau la orele mici şi în linişte. Cel mai bine cu pumnalele.

— Ţarcul acesta are o juma' de milă lungime? a fost curios *Quartermaster's Mate First Class* Kenneth Ching.

Boatswain's Mate First Class şi *Senior Chief Petty Officer* Willard Dobler i-a răspuns la întrebare.3

— Da. *Alpha Squad* are sfertul de milă din dreapta, iar *Bravo Squad* pe cel din stânga. Ne răspândim pe lungime, iar când activitatea încetează, pe la miezul nopţii, intrăm, doborâm orice gardian, dacă trebuie, apoi ne plantăm *goop*urile şi ne cărăm dracului de acolo. Nu e timp de tândălit. Totul se detonează prin telecomandă.

— Şi tot efortul acesta doar pentru un afurisit de „talcioc"? s-a îmbufnat *Machinist Mate First Class* Tony Ostercamp. Ce dracu, şase F-18 decolate de pe portavion pot face aceleaşi daune în mai puţin timp!

— Pot, i-a răspuns Murdock. Problema e că opinia publică ar fi împotriva noastră. Noi susţinem că nu ar trebui să se ţină cel mai mare târg de arme al teroriştilor. Vorbim de o asemenea varietate de arme dorite de terorişti, încât au putut stârni revolte în câteva ţări. În ultimele două zile, sateliţii noştri au înregistrat imagini cu o abundenţă de *comori* pentru terorişti. Vrem să le distrugem pe toate, dacă putem. Ştim că asemenea vânzări nu sunt deloc benefice pentru nimeni din lume, dar pot înarma nucleele dure de terorişti şi blestemaţii de *comersanţi* pentru zece

[1] Goop – în argou, este un termen care *„nu înseamnă nimic, dar poate însemna orice"*. Aici se referă la explozibil.

ani. De aceea ne ducem *sub acoperire*, ne facem treaba, şi plecăm fără ca cineva să poată preciza cărei ţări aparţin atacatorii.

— Hei, mă bucur că avem treabă de făcut, spuse *Torpedoman Third Class* Les Quinley. Nu-mi strică nişte *mălai* pentru orele suplimentare.

Vorbele au stârnit un cor de urale.

— Zice careva că vulpoiul ăl bătrân, Osama bin Laden, ar fi în spatele afacerii? a întrebat *Electrician's Mate Second Class* Harry Ronson.

Murdock se uită la el:

— Aşa ni s-a spus. Bin Laden este multimilionarul care promovează terorismul la scară mondială. S-a mutat recent din Sudan în Afganistan, unde are cartiere generale şi tabere de antrenament pentru terorişti. L-am atacat în 1998 cu rachete *Tomahawk* după ce am considerat că oamenii săi au aruncat în aer două ambasade ale SUA din Africa, mai devreme, în acelaşi an. Se raportează că în fiecare an, bin Laden pompează milioane de dolari din averea sa moştenită grupurilor teroriste şi le aprovizionează cu arme. Acest târg cu mare vânzare unde teroriştii găsesc tot ce-şi doresc, se crede că este aranjat şi subvenţionat de milioanele lui bin Laden.

— Şi dacă ratăm ceva... dacă nu plasăm bombă pe ceva? a întrebat *Machinist Mate Second Class* şi *Lead Petty Officer David* "Jaybird" Sterling.

— Nu vom rata nimic, spuse *Senior Chief* Dobler. Când intraţi în perimetru, veţi fi perechi. Apoi vă îndepărtaţi unul de altul şi începeţi să plantaţi încărcăturile pe tot ce vă apare în faţa ochilor. Când întâlniţi un alt SEAL care îşi face treaba în direcţia voastră, veţi şti că v-aţi acoperit zona de 50 yarzi alocată vouă. Deci vă puteţi mişca curu' de acolo.

Şuieratul dieselelor s-a diminuat, apoi aproape că s-a oprit. Nava a rămas nemişcată pe apă. Unul dintre cei cinci membri ai echipajului a venit în compartiment; purta trese de *lieutenant j.g.*

— Băieţi, suntem la 10 mile de obiectiv, Char Bahar, Iran. Radarul lor nu ne poate detecta de acolo. Vom aştepta aici până se lasă întunericul, apoi vom înainta încet către punctul vostru de debarcare, la jumătate de milă de plajă. Ultima milă o vom face cu viteza de 5 noduri. Întrebări?

— Tot dvs ne veţi recupera, *Lieutenant*? a întrebat *senior chief*.

— Încă nu e foarte clar. Ar putea fi un sub, sau un elicopter, sau eu. Asta se va hotărî, iar voi veţi fi informaţi prin SATCOM înainte de a vă *uda* la întoarcere.

— Bine. Altfel e mult de înotat până la portavion, spuse sec Dobler, iar SEAL au izbucnit în râs, bucuroşi de replica ce a mai diminuat tensiunea.

— Estimăm că vom fi din nou pe drum în aproximativ 15 minute. Apoi va fi nevoie cam de 40 minute până când vă „aruncăm" în apă.

— Mulţumim, *Captain*, spuse Murdock, folosind titlul de *comandant* al micii nave.

Ofiţerul a dat din cap şi a plecat.

— Verificaţi din nou echipamentul. Imediat ce intrăm în apă vom folosi numai aparatele de respirat cu circuit închis. Ultimul raport spune că ţărmul este o plajă nisipoasă şi cu pantă lină, dar furtuna recentă poate i-a modificat configuraţia.

SEAL au făcut la fel ca de sute de ori înainte de misiuni şi la antrenamente. Cu toţii, chiar şi ofiţerii, au îndurat şase luni de antrenamente în tabăra de instrucţie, un infern de frig, apă, explozii, şi mai multă apă, marşuri lungi, lipsă de somn, rezolvare de probleme, foc cu muniţie reală, până când le venea să ţipe şi să fugă oriunde ar fi putut găsi căldură, haine uscate, şi un loc unde să poată dormi.

Mai mult de 60% dintre *mormolocii* care începeau antrenamentul SEAL, abandonau şi se reîntorceau la îndatoririle obişnuite din Navy.

Murdock îşi urmărea oamenii. Îi ştia pe toţi, doar unul fiind nou în ultimele două misiuni. Acesta, George "Petard" Canzoneri, era o *achiziţie*. Era specialistul în demolări cel mai bun din toată unitatea *Commando*-7. Ce putea face el cu C-4 şi TNAZ, nu putea nimeni să facă. *Lieutenant j.g.* Ed DeWitt l-a găsit când căutau un om care să-l înlocuiască pe Al Adams.

Un moment, Murdock s-a îngrijorat că DeWitt încă nu este apt pentru misiune. Încă nu s-a recuperat destul după rana din piept căpătată în Iran, ca să revină la antrenamente. *Senior Chief* Dobler a condus *Bravo Squad* în ultimele două luni de antrenamente. Dacă Ed nu va reveni în echipă în maxim două săptămâni, va trebui să fie înlocuit cu un alt lider de *squad*.

Murdock a auzit motoarele diesel mărindu-şi turaţia. Acum navigau cu o viteză pe care el o aprecia cam la 20 noduri. Patru dintre SEAL şi-au terminat verificarea echipamentului şi dormitau. Zâmbi. Da, erau relaxaţi. Aceasta era o mică misiune simplă.

Don Stroh îi informase abia acum două zile: „*Ordinul vine direct de la Preşedinte şi de la directorul CIA*", a spus acesta.

A doua zi se aflau în avion, apoi pe portavion, iar acum, la jumătate de oră de Iran. Trebuia să fie o misiune de cel mult 24 ore.

Peste 15 minute, Murdock s-a uitat prin fereastra frontală, înclinată, a cabinei lui *Pegasus* şi a văzut luminile de pe ţărm.

— Suntem la două mile în larg, *Commander*, i-a raportat căpitanul. Acum înaintăm cu 7 noduri, şi încetinim la 5. Cât de aproape doriţi să vă duc?

— Jumătate de milă ar fi distanţa sigură pentru voi. În noaptea asta e întuneric ca-n iad. Ce-i cu luna?

— Este în declin. Nu cred că la noapte se va ridica deasupra orizontului.

— Bine.

Zece minute mai târziu, SEAL au sărit în apa din Golful Oman, legaţi unul de altul cu cordeline lungi de 2 m; şi-au stabilit cap-compasul, şi s-au îndreptat către ţărm înotând la 5 m sub suprafaţa apei. Primul care va ajunge la ţărm îi va aştepta pe ceilalţi, rămânând în imersiune.

Primul care a atins solul iranian a fost Ken Ching. Şi-a lăsat picioarele în jos, apoi s-a retras ca să poată rămâne sub apă. Restul s-au adunat, iar liderii de *squad* şi-au numărat oamenii. Toţi erau prezenţi.

Unul câte unul, SEAL s-au lăsat duşi de valuri pe plajă, nemişcaţi, de parcă ar fi fost nişte buşteni lungi şi negri. Murdock a fost primul, folosindu-se de două valuri ca să ajungă imediat după zona de spargere a acestora. Şi-a desfăcut aparatul de respirat şi, fără să se mişte, a verificat ţărmul.

Da, nisip, fără construcţii. De ani de zile fusese eliberat de barăci şi case, atunci când au construit baza militară aeriană;

apoi aceasta s-a mutat într-o locaţie mai bună. Ţinutul a rămas părăsit.

Când prima *squad* a ajuns pe plajă cu armele aţintite spre ţărm, Murdock s-a ridicat ghemuit, apoi a alergat cu uniforma de camuflaj lipită de picioare. Pentru o partidă de înot atât de scurtă, au ales să nu poarte costume de neopren. Şi-a scos mica pălărie moale şi udă şi şi-a pus-o pe cap, după care s-a strecurat în spatele unei mici grămezi de nisip pe care creştea nişte iarbă.

A simţit cum şi ceilalţi SEAL ies din apă şi se aliniază cam la trei metri unul de altul, de o parte şi de alta a lui. Încet, s-a ridicat şi a tras cu ochiul peste dunele joase.

Da, putea vedea lumini, o grămadă, de parcă ar fi fost un carnaval sau o imensă zonă exterioară de expunere. Ceea ce chiar era de presupus că este. Auzi nişte motoare mici în funcţiune, probabil generatoare, pentru anumite zone.

Apoi aerul a fost străpuns de *mârâitul* unei rafale de şase gloanţe trase de un AK-47, apoi încă şase.

Cineva s-a întins pe nisip lângă Murdock.

— Careva verifică dacă armele sunt funcţionale, spuse *Operations Specialist Second Class* Joe "Ricochet" Lampedusa; era cel mai bun cercetaş şi căutător de urme.

— Cât de departe suntem?

— Juma' de milă, poate ceva mai mult. Un spaţiu plat prea mare ca să-l străbatem la lumina zilei cu avortonii ăştia trăgând asupra noastră.

— Vom avea grijă să nu rămână prea mulţi care să mai poată trage în noi, spuse Murdock.

Şi-a scos staţia de radio Motorola din buzunarul impermeabil al vestei de combat. Motorola era un radio pentru distanţe scurte. Fiecare SEAL avea unul. Un pachet de la centură conţinea aparatul propriu-zis şi bateria, de la care un fir ajungea la casca prevăzută cu microfon. Când Murdock şi-a activat radioul, a văzut că şi Lampedusa a făcut la fel.

— Verificare radio, *Alpha*.

Unul câte unul, cei şapte oameni din *Alpha Squad* au răspuns. Toţi prezenţi şi gata de acţiune.

— Suntem la jumătate de milă de obiectiv. Înaintăm în obişnuita noastră formaţie de dublu diamant, dar cu jumătate de viteză. Fără grabă. S-a făcut întuneric beznă, iar sarcina noastră de a planta explozivii n-ar trebui să dureze mai mult de două ore,

chiar dacă întâmpinăm oarece opoziţie. Sacii cu restul echipamentului îi lăsăm aici, iar *bunătăţile* le agăţăm de gât, la centură, oriunde puteţi. Nu vrem să-i alertăm pe nemernicii aceia.

Numai Murdock şi Lam aveau NVG (*Night Vision Goggles* – dispozitiv pentru vedere noaptea). Murdock l-a dat jos de pe frunte şi i-a verificat obiectivul. Strălucirea verde-pală, i-a dat o imagine clară a zonei de vânzare. Se aflau în spatele ei. Evident, acolo era o linie lungă de tarabe şi zone de expunere orientate către partea cealaltă. Dincolo putea fi un drum vechi. Căută gărzile.

Era abia ora 2100. Mulţi oameni încă se mai foiau pe acolo, pregătindu-şi exponatele pentru aglomeraţia de clienţi de dimineaţă.

Ici şi acolo, luminile începeau să se stingă, iar Murdock şi-a spus că trebuie să mai aştepte o vreme. Spera ca locul să se golească până când le va veni timpul să meargă acolo ca să planteze explozivii.

Se încruntă când văzu un soldat ieşind din ceea ce părea a fi un post de pază. Acesta a trecut prin spatele a două forme ce semănau cu nişte corturi, apoi a înaintat 30 yarzi spre nord şi s-a întors printre tarabe.

Lam a mormăit lângă el:

— Îl vezi pe labagiul ăla de gardă?

— Da. Se complică treaba.

Murdock a activat Motorola:

— Am descoperit câţiva soldaţi de pază care patrulează. Asta schimbă situaţia. Rămânem pitiţi aici până ce se sting toate luminile. Până atunci ne vom da seama ce trebuie să facem cu gărzile şi cu tot planul de timp al operaţiunii.

Au înaintat încet încă un sfert de milă şi au găsit o mică râpă aflată la 100 yarzi de zona de expunere, numai bună ca să se ascundă în ea. SEAL s-au răspândit şi s-au aşezat. Murdock, Dobler şi Jaybird s-au sfătuit.

Jaybird a cercetat zona de vânzare şi a raportat prezenţa unor gărzi aflate peste tot.

— N-avem nici o şansă să intrăm şi să ieşim fără să fim depistaţi, spuse Jaybird. Dacă doborâm trei, patru gărzi, vor afla imediat şi va trebui să forţăm prin luptă pătrunderea şi ieşirea. Nu vor vrea să ne lase suficient timp ca să ne plantăm *bunurile* astea.

— Ce ziceţi de o diversiune? a întrebat Lam. Putem folosi grenadele de 40 mm ca să le facem o problemă la 200 yarzi de partea cealaltă a drumului. Ei or să se ducă acolo, noi punem încărcăturile, apoi ne cărăm de aici înainte ca să se întoarcă.

— Da, dar oare se vor duce toate gărzile acolo, sau au o companie de soldaţi aşteptând pe undeva în caz că apar probleme? se îndoi Dobler.

— Probabil. Trebuie să ne aşteptăm să aibă aici o forţă bine dimensionată. Iranul nu vrea să tragă cineva cu ochiul, mai ales la *show*ul lui bin Laden. Aşa că vom lua în considerare scenariul cel mai rău. Dacă nu se întâmplă, ne bucurăm, ne facem treaba, şi ne cărăm înapoi în apă.

S-au uitat din nou cu toţii, prin binocluri, la obiectiv.

— Cred că sunt cam douăzeci de gărzi, aprecie Lam. Se pare că fiecare are o zonă lungă de 25 yarzi. O patrulează înainte şi înapoi.

— Intrăm şi doborâm zece dintre ei, spuse Dobler. La următorul lor tur, mai doborâm zece. Apoi săpăm şi ne plantăm bombele şi TNAZ, apoi ne cărăm dracului.

— Cât ne trebuie ca să plantăm toate *bunurile*? întrebă Murdock.

Jaybird a ridicat din umeri.

— Fiecare dintre noi are 50 yarzi. Asta înseamnă cam 20 bombe. Eu am 30. Dacă ne grăbim şi dacă avem gata montate detonatoarele, ar trebui să terminăm în 20 minute.

Murdock şi-a frecat faţa cu o mână. Avea nevoie de un ras.

— Păi, eu zic să încercăm aşa. Lichidăm jumătate dintre gărzi, iar după 10 minute, când îşi fac al doilea tur, ne ocupăm şi de ceilalţi. Dacă totul merge bine, avem 20 minute ca să punem explozivii şi să o ştergem.

— Dacă situaţia scapă de sub control, să zicem că vor fi un foc, două, trase de gărzi, astea vor alerta restul forţelor şi un jeep sau două. Atunci, la comanda mea, trimitem nişte 40 mm şi creăm diversiunea. Să sperăm că se vor duce toţi acolo până ce vor termina toate *goop*urile.

— Atunci vor şti că au fost atacaţi şi vor verifica totul, spuse Lam. Nu vom putea aştepta până dimineaţa ca să detonăm bombele.

— De ce ni s-a stabilit un termen atât de strâns? a fost curios Dobler.

— Au spus că vor să-i surprindă pe cumpărători în zonă şi să-i spulbere pe cât mai mulţi.

— Probabil că nu va merge aşa, se arătă sceptic Jaybird.

Murdock privi din nou obiectivul.

— Acum sunt mai puţine lumini. Un generator încă mai funcţionează.

— La ora 2400, locul acesta va fi în întuneric beznă. Aşa sper.

Murdock l-a chemat pe Petard Canzoneri.

— Da, *sir*, totul este pregătit. Fiecare om are destul exploziv pentru 20 bombe. Au şi câte 20 de receptoare-detonatoare. Vor acţiona în grupe de 60, de la un capăt al liniei la altul. Fiecare grup de 60 detonatoare are frecvenţă separată pentru explozia bombelor.

— Nu toate odată? a întrebat Murdock.

— Nu, *sir*. Nu am atâtea mâini. În acest fel pot detona de la un capăt, sau dinspre amândouă capetele, sau de la mijloc către exterior, depinde de care va face mai multe pagube.

— Pare să fie un plan bun, Canzoneri. Odihniţi-vă. Mai avem ceva timp până ne punem în mişcare.

Planul era făcut, acum aşteptau. Murdock ştia că au cinci lansatoare de grenade. La comandă, fiecare om cu carabină combo va lansa patru proiectile peste obiectiv, mult în interiorul teritoriului, la distanţa maximă de tragere.

A postat gărzi, câte una la fiecare capăt al văgăunii în care se aflau SEAL, şi una în centru, toate supraveghind obiectivul. Soldaţii iranieni nici măcar nu s-au uitat în direcţia locaţiei SEAL.

Aşteptau.

La miezul nopţii, Murdock a verificat din nou obiectivul prin NVG. Abia a reuşit să găsească nişte lumini, doar două, mici. Apoi a cercetat gărzile. Da. Era una. A cronometrat circuitul omului. Au trecut 15 minute până să apară o gardă în acelaşi loc. Probabil acelaşi om.

Lam i s-a alăturat lui Murdock.

— Am verificat, rondul durează 15 minute.

— De acord. *Senior Chief*, eşti treaz?

— Gata, a venit răspunsul în casca lui Murdock.

— Mergi cu Canzoneri şi răspândeşte oamenii ca să putem doborî gărzile. Ajută-l să împartă oamenilor cele 20 detonatoare în

secvenţa pe care o vrea. Să introducă receptoarele-detonatoarele în bombe. Acum.

— *Roger*.

După zece minute, în cască s-a auzit:

— Toţi oamenii în poziţii, *Commander*. Toate detonatoarele date în secvenţa corectă. Suntem gata.

— Bine, *Senior Chief*. Ne mişcăm încet. Fiecare se va opri la 20 yarzi de corturi şi tarabe. Când vin gărzile, neutralizaţi-le în linişte. Să mergem.

Murdock a verificat linia prin NVG. Ceilalţi 14 SEAL erau în linie şi înaintau.

Se aflau la 20 yarzi de obiectiv când oamenii au început să se lase la pământ. Murdock a făcut la fel. Drept în faţă, a văzut o gardă apărând de după colţul unui cort albastru. Aceasta nici măcar nu s-a uitat către ei. În schimb, s-a oprit şi şi-a aprins o ţigară, făcând căuş cu palmele. Murdock era cel mai aproape de acest om. A aşteptat până ce garda s-a întors; atunci Murdock şi-a scos din teacă pumnalul de luptă KA-BAR şi a înaintat în linişte. Ultimii patru paşi i-a sprintat. Iranianul trebuie să-i fi auzit paşii. A dat să se întoarcă, când lama i-a pătruns adânc pe sub braţul stâng direct în inimă. S-a prăbuşit, mort.

Murdock i-a luat AK-47 şi l-a verificat. Era încărcat. Privind în lungul liniei a văzut alţi doi SEAL înaintând către corturi şi tarabe. Nu a auzit nici un sunet. Bine. A aşteptat 4 sau 5 minute, apoi a folosit radioul.

— *Alpha Squad*, câte gărzi doborâte?

Le cunoştea vocile. Patru au răspuns. Cu el cinci. Au mai rămas cincisprezece.

— *Bravo Squad*, câţi *terro* doborâţi?

Au răspuns şase voci. Asta face unsprezece. Poate că vor reuşi. Alte zece minute, şi a văzut prin NVG mai multe gărzi mişcându-se prin spatele tarabelor.

A văzut cum *cade* un om, apoi al doilea.

Înainte de a se mai întâmpla ceva, un ţipăt pătrunzător a spart noaptea iraniană, apoi detunătura asurzitoare a unei rafale de o duzină de gloanţe trase în aer. O altă voce a ţipat ascuţit. În apropierea sa a *pufnit* o armă cu amortizor. Undeva a început să sune o sirenă.

Murdock a ordonat prin microfon:

— Lansaţi grenadele. Patru de fiecare. Foc! Toţi la plantat de încărcături!

Murdock a alergat către partea din faţă a cortului şi a intrat în el. Era plin cu obuze de 105 şi stive de încărcături de pulbere. A pus două încărcături explozive sub acestea. Exploziile prin simpatie vor detona toate proiectilele. A alergat afară şi şi-a continuat treaba către stânga.

Acum, nu era sigur că echipele duble mai erau *intacte*. Vor planta toate bombele pe care le vor putea şi se vor retrage când vor sosi trupele iraniene proaspete.

A auzit cum sunt lansate grenadele de 40 mm şi cum explodează departe, în interiorul teritoriului. A sperat că acestea vor atrage cea mai mare parte a forţelor inamice. Alte sirene au început să sune. Văzu o pereche de faruri gonind pe autostrada betonată, către ei.

Înainte ca vehiculul să ajungă în bătaia pistolului mitralieră MP-5 al lui Murdock, arma altui SEAL l-a lovit în plin cu câteva gloanţe.

Murdock a continuat să plaseze bombe şi să verifice detonatoarele. Nu mai văzuse niciodată o asemenea varietate de arme şi muniţie. A zărit chiar şi un avion cu reacţie şi câteva transportoare blindate pentru trupe.

Machinist's Mate First Class Tony Ostercamp şi Paul Jefferson au ucis garda care i-a surprins şi au venit spre cortul alb. În stânga, au găsit tarabe pe care erau stivuite carabine de asalt, mitraliere şi cutii cu muniţie.

Acolo lucra Jefferson. Ostercamp a făcut stânga-nprejur şi s-a îndreptat în partea cealaltă. Jefferson a înfăşurat încărcăturile în jurul a două AK-47 aflate la baza stivei. Apoi s-a deplasat la dreapta, unde erau aliniate RPG-urile, lansatoarele de grenade reactive. I-a luat doar câteva secunde ca să îngroape o încărcătură de 100 g de TNAZ sub ele şi să înlăture siguranţa de la detonatorul electronic. Îşi întoarse privirile spre dreapta.

Ceva se mişca.

A aşteptat. Umbra pe care o văzuse înainta cu precauţie. Jefferson era bucuros că faţa şi mâinile sale negre nu se vedeau în întunericul nopţii fără lună. Silueta a mai înaintat câţiva paşi, apoi s-a întors ca să privească în urmă. Garda era înarmată cu un pistol automat *Ingram*.

Jefferson a rămas nemişcat, aşteptând. Încă patru paşi. Omul şi-a cercetat din nou spatele, apoi a continuat să înainteze.

În ultima clipă, Jefferson s-a ridicat înainte ca garda să calce pe el. În braţul întins ca o lance avea pumnalul KA-BAR. A pătruns prin haina subţire, deviat de o costă, şi a penetrat adânc în inima iranianului. Omul s-a prăbuşit în faţă, mort fără nici un sunet.

Jefferson l-a prins înainte să cadă la pământ. Pistolul *Ingram* a rămas fixat între ei, în timp ce Jefferson îl trăgea pe om în spatele tarabei cu armament. Găsi o pânză cu care a acoperit cadavrul. Pumnalul KA-BAR şi l-a şters de haina mortului, apoi l-a băgat în teacă.

Auzea foc de arme de calibru mic în interiorul teritoriului. Speră că grenadele de 40 mm a lichidat ceva inamici. A îngenuncheat, privind în jur. Nu a mai văzut nici un gardian. Erau fie morţi, fie ascunşi. O grenadă a explodat la 50 yarzi de linia lungă de arme expuse.

Jefferson şi-a reluat treaba. S-a apropiat de un transportor de trupe blindat, mic, aproape un tanc, care putea duce opt oameni în compartimentul prevăzut cu un blindaj rezonabil. A deşurubat capacul rezervorului de combustibil şi a introdus o încărcătură de 50 g de TNAZ, căreia i-a resetat detonatorul electronic. Sub blocul motor a pus 100 g de TNAZ, aşa încât să nu fie găsit cu uşurinţă.

Următoarea expunere de arme se afla în interiorul unui cort. A tras faldurile deoparte şi a intrat. Un om care dormea acolo a sărit în picioare, ridicând pistolul. Gheata lui Jefferson l-a lovit în falcă, dându-i capul în sus şi pe spate, şi rupându-i gâtul într-o milisecundă. Pistolul i-a căzut din mână înainte ca spasmele morţii să-i încordeze degetul pe trăgaci.

Jefferson nu a mai găsit pe nimeni altul în cort. Înăuntru erau şase mese încărcate cu radiouri şi echipament radar simplu, suficient pentru a dota un batalion. Jefferson a înfăşurat primacord în jurul unei duzini dintre cele mai complicate unităţi, apoi a pus trei încărcături de 50 g TNAZ pe radiouri, sub mese, şi în diverse locuri unde nu puteau fi văzute uşor. Spera că primul om care va intra dimineaţă în cort, va crede că primacordul este un cablu electric lung pentru alimentarea becurilor.

Când a terminat, Jefferson a tras mortul afară, în spatele cortului. Apoi a rupt nişte tufişuri de deşert şi l-a acoperit, după care şi-a continuat treaba către dreapta.

Iar a auzit foc de arme. Departe, la capătul liniei de zone de expunere, a văzut nişte lumini pâlpâitoare, precum focul de la gura ţevii. Dar nu şuiera nici un glonţ în direcţia lui.

Şi-a terminat sectorul lui de 50 yarzi şi ar fi trebuit să se întâlnească cu SEAL ce venea din direcţia opusă. Tocmai cerceta zona următoare unde erau expuse lansatoare portative de rachete, când a simţit că i se propteşte ceva în spate.

— Nici să nu clipeşti, SEAL american. Am mai văzut cum acţionaţi voi. Nici măcar să nu te gândeşti să respiri sau să te mişti, că te spulber în două cu pistolul meu mitralieră.

2

Chah Bahar, Iran

Paul Jefferson ştia cum se simte o ţeavă de armă înfiptă în spate. Aceasta era reală. Habar nu avea cine o ţinea.

— Ce mama dracului îţi veni, labagiule? Sunt aici ca să păzesc rahaturile astea, la fel ca şi tine. Cască bine ochii. Dracu să te ia, sunt negru ca tăciunele. Ia-ţi băţu' din spinarea mea!

S-a auzit un râs uşor, apoi omul care avea o urmă de accent englez spuse:

— Ei, da, eşti şi un actor bun. Acum, întoarce-te încet, ca să-ţi văd ochii când îţi bag în glonţ-n burtă ca să înveţi ce-i durerea adevărată. Întoarce-te încet şi nu atinge arma.

Jefferson s-a întors cu paşi foarte mici, până ce a ajuns faţă-n faţă cu omul. Era cu vreo 12 cm mai mic decât SEAL, dar *Ingram*ul cu magazia sa lungă îl făcea să pară la fel de înalt şi de două ori mai urât. Nu era negru, dar nici alb. Poate un iranian.

— Ia zi, idiotule, câţi SEAL americani sunt aici, un pluton întreg?

— Ţi-am spus, sunt de pază aici, pentru nişte prieteni speciali. Vouă nu trebuie să vă spunem nimic.

Pistolarul l-a pocnit pe Jefferson în cap cu pistolul, făcându-l să se dea înapoi.

Şi s-a auzit un *pfffffttt* uşor. Iranianul în bluză militară s-a prăbuşit spre stânga. Ceva i-a spulberat tâmpla, împrăştiind fragmente de os, sânge şi materie cenuşie. Zgomotele făcute de micile animale din deşert au încetat când a „vorbit" arma cu amortizor. Terro a scăpat *Ingram*ul dintre degete înainte de a atinge pământul.

— Jeff, eşti OK?

Cuvintele şoptite au venit din faţă, unde era ghemuită o siluetă lângă o stivă de lăzi cu rachete.

— Eh, acu'… mişto, când văd că ăsta-i mort. Mahanani?

Solidul Tahitian/hawaian s-a apropiat şi a atins câteva clipe gâtul celui doborât, apoi a luat pistolul *Ingram* şi, cu o singură mână, a tras cadavrul între zonele de expunere.

— Ce ţi-a trebuit atâta timp? l-a întrebat Jefferson.

— Jocul cu drăciile astea *bum-bum* nu e punctul meu forte. Ai „făcut" rachetele?

Jeff a dat din cap şi amândoi şi-au plantat bombele în locuri unde nu puteau fi văzute la lumina zilei.

— Ia uite la astea! spuse Mahanani. O grămadă întreagă de *Stinger*. Chiar şi astea cu doar 2 kg de explozibil pot doborî un avion de luptă sau unul civil, cu pasageri. Zboară cu *Mach* 1 pe o distanţă de 3 mile. La dracu, de unde au luat nemernicii chestiile astea?

— Le-au plătit sau le-au furat. Am terminat aici?

— Da, am venit la tine chiar la timp. Am văzut un alt gardian, dar l-am ocolit.

Mahanani l-a privit mai atent pe Jefferson.

— Dom'le, ai mai fost ameninţat cu arma şi altădată. Ăsta chiar te-a speriat?

— A zis că ştie că sunt SEAL. De unde dracu ştia? Cine era?

— Iranian după cum arăta. Am mai văzut de ăştia înainte. Acum, hai să ne ocupăm de lăzile cu rachete de acolo. La dracu! Uite, *Sidewinder*, aer-aer. Aproape 3 m lungime, cu încărcătură de 10 kg. Ating o viteză de cel puţin *Mach* 2 şi o rază de acţiune de 10-12 mile. Băi, de unde au toate rahaturile astea?

Au auzit focuri de AK-47 la nord de ei. A răspuns un MP-5 cu o rafală lungă.

— Frăţicule, se-mpute treaba aici, spuse Maharani. Hai să le *facem* şi pe astea două şi o ştergem.

— Bine zici, amice.

Au pus 200 g de TNAZ într-una dintre lăzile cu rachete plasate la mijlocul stivei. Explozia va provoca o reacţie de *simpatie* şi va detona toate rachetele *Stinger*. Se vor aprinde şi sistemele de propulsie şi vor „decola" ca nişte artificii la circ.

Cei doi SEAL s-au îndepărtat de rachete, plecând drept înapoi 50 yarzi, şi s-au reunit cu ceilalţi care terminaseră de plantat bombele.

După 10 minute, toţi SEAL erau adunaţi.

Lampedusa s-a întors dintr-o misiune de recunoaştere. Vorbi cu Murdock câteva minute, apoi liderul i-a adunat pe toţi în jurul lor.

— Avem răniţi?

Făcu o pauză, privind în jur, în întuneric. Nimeni nu a vorbit.

— Am dat peste o pază mai numeroasă decât ne aşteptam. Cred că dincolo de drum se află cel puţin o companie. Nu se vor gândi să caute bombele, dar va trebui să le detonăm imediat ce vom ajunge la o distanţă sigură. Deci, misiunea noastră este pe jumătate îndeplinită. Mai bine o ştergem de aici.

— Lam ne-a găsit noua „casă". La 300 yarzi depărtare, sunt nişte dune mici de vreo 15 m înălţime. E cel mai înalt teren de pe aici. Stabilim un perimetru în partea îndepărtată şi poziţii de tragere, la 10 yarzi unul de altul. Imediat ce ne fixăm pe poziţii, Canzoneri va detona toate încărcăturile. Executarea.

Zece minute mai târziu, aveau posturile de tragere stabilite şi amenajate cât de mult posibil. Dacă va fi necesar, vor trage peste vârful dunei de la adăpostul versantului opus, având în acelaşi timp cale liberă către plajă, care acum se afla cam la 600 yarzi în spatele lor. Marea va schimba această distanţă într-un sens sau altul.

— OK, Canzoneri, eşti gata?

— Totul e pregătit, *Commander*.

— Fă-o! În orice secvenţă doreşti.

— Am să încep din partea în care se află soldaţii şi am să continui către noi. Aici vom fi în siguranţă.

Canzoneri a scos o cutie neagră din vesta de combat şi a extins o antenă telescopică de 60 cm, după care s-a uitat la Murdock. *Commander*ul i-a făcut semn cu degetul mare ridicat.

Canzoneri a apăsat contactul, şi instantaneu capătul îndepărtat al zonelor de expunere a armamentului a erupt într-o

serie de explozii. Au fost urmate de detonaţiile prin simpatie care au luminat ţinutul până la o jumătate de milă depărtare.

SEAL s-au pitit în spatele dunei.

Canzoneri a continuat să declanşeze secvenţele de explozii, una după alta.

— VINEEE! a strigat careva.

Una dintre rachete s-a lansat singură şi zbura pe o traiectorie şerpuitoare la înălţimea de 30 m, apoi s-a năpustit direct către SEAL, dar şi-a menţinut altitudinea şi s-a dus până în Golful Oman, unde a detonat.

Acum puteau vedea şi alte rachete ţopăind pe pământ. În izbucnirile de lumină au văzut corturile arzând, un camion a explodat, iar combustibilul din rezervor a incendiat alte două camioane.

Avionul militar s-a transformat într-un nor uriaş, ca o ciupercă, atunci când combustibilul i-a explodat, aruncând jeturi de JP-3 (*avtur*) pe o rază de 100 yarzi asupra standurilor de expunere.

La două minute după ce Canzoneri a declanşat prima bombă, ultima secţiune a explodat într-un torent de flăcări şi lumină arzătoare. Obuzele de artilerie de 105 au detonat cu un *karumph* asurzitor, spulberând ţărâna, corturile şi tot ce se mai afla în jur.

— Holt! a strigat Murdock. Ciuleşte *urechea*. Anunţă prin SATCOM că ne cărăm. Restul lumii, direct către „udeală". În curând vom avea companie.

— Căpitane, avem oarece probleme, a anunţat Jaybird.

Murdock a recepţionat mesajul în cască.

— Ce anume, Jaybird?

— Am observat un vehicul cu farurile aprinse care patrulează în spatele nostru, A făcut două circuite, apoi s-a oprit şi trei oameni sunt adunaţi în faţa farurilor.

— Şi?

— Prin binoclu i-am văzut folosind un radio portativ. Pariez că au chemat întăriri sau poate ceva suport aerian care să cerceteze zona.

— Posibil. Continuăm să înaintăm. Ar trebui să ajungem în apă înainte ca să ne descopere. Holt, Unde-i afurisitul de SATCOM?

— Trebuie să mă opresc şi să orientez antena. Durează cam două minute. O putem face?

— Băieţi, stop! a ordonat Murdock prin radio. Adunarea pe panta opusă a acestei mici dune. Vom fi în partea opusă exploziilor. Câteva minute – pauză pentru SATCOM.

S-au oprit în spatele dunei. Jaybird s-a târât sus ca să poată vedea fumul şi distrugerea a câteva milioane de dolari. Holt a orientat antena şi i-a înmânat microfonul lui Murdock.

— E setat pe fonie, *Commander*.

Apăsă butonul de emisie:

— *Floater*, aici *Petard*. Recepţie!

Au aşteptat un moment… care se prelungea. A trimis mesajul din nou. La a treia încercare, cineva a replicat:

— *Petard*, aici *Floater*. E cam devreme.

— Schimbare de planuri. Am detonat mai devreme. Am *ras* toată jumătatea de milă. Acolo n-au mai rămas decât resturi fumegânde. Aveau armată care păzea locul. Distrugere totală. Muniţia încă explodează. Suntem pe drum către apă. Timpul este 0115. Avem nevoie de extragere din apă peste 30 minute.

— Înţeles. Dacă e posibil, rămâneţi deocamdată pe ţărm. Revenim peste 5 minute.

Murdock i-a înapoiat microfonul lui Holt. Era plin de admiraţie pentru sistemul SATCOM. Acest radio folosea satelitul *Milstar* aflat pe orbită geostaţionară la 22.300 mile deasupra ecuatorului. Numit oficial AN/PRC/-117D, radioul cântărea 7 kg şi avea doar 38 cm lungime şi 7 cm lăţime. Putea transmite în fonie, binar, video, şi putea comprima şi transmite un mesaj într-o sutime de secundă, zădărnicind eforturile oricărui inamic care încerca să-i tranguleze poziţia. Putea emite cu o putere de 10 watt pentru distanţele mari, sau numai cu 1 watt pentru distanţe scurte şi situaţii periculoase.

— *Commander*, s-ar putea să avem probleme, a raportat din nou Jaybird.

Folosea NGV ca să cerceteze scena exploziilor. Murdock a urcat şi el în vârful dunei ca să privească departe. Văzu o linie de camioane pe partea dinspre ei a locului distrugerilor. Un camion se oprea la fiecare sută de yarzi şi desanta câte 10 oameni, apoi îşi continua drumul.

Lam a venit şi el în vârful dunei cu celălalt NVG.

— Trei camioane, vreo 20 oameni în fiecare, cam 60 în total.

În timp ce priveau, i-au văzut pe aceştia rărindu-se şi formând o linie neregulată, într-un perimetru defensiv aţintit către

locul unde se aflau SEAL. Soldaţii iranieni mergeau aplecaţi, iar unii au început să sape locaşuri.

— Prea puţini şi prea târziu, spuse Murdock. Acum nu mai au ce să păzească.

A luat binoclul şi a cercetat ruinele din faţa lor.

A văzut scheletele a şase camioane, avionul distrus, şi rămăşiţele altor echipamente, toate explodate şi arse, total inutilizabile.

— Holt, cât a trecut de la ultima lor transmisie? a întrebat Murdock.

— Două minute, *sir*.

— Mda, timpul trece repede când ai parte de distracţie.

Nimeni nu i-a auzit pe vizitatori, decât atunci când au ajuns peste ei. Două avioane iraniene au detunat pe deasupra terenului. S-au apropiat la o înălţime mai mică de 100 m împrăştiind fumul şi cenuşa ce se urca spre cer. Au virat strâns şi s-au întors, tot cu gazele reduse pentru viteză mică, apoi au accelerat spre nord.

— Probabil că asigură „talciocul" împotriva atacurilor aeriene, spuse Murdock.

— *Commander*, avem companie, a raporta vocea profundă a *Senior Chief* Dobler în cască.

— Unde, câţi? a întrebat Murdock.

— Vin de după capătul zonei de expunere. Sunt la vreo 500 yarzi depărtare, dar vin direct către noi. Două transportoare blindate.

— Le văd. Înaintează cu circa 30 mph. Bradford, ai pus .50-ul pe ele?

— Ochit şi încărcat cu perforante, *Cap'n*.

— Foc!

Detunătura puternică a carabinei de calibru .50 *McMillan* M-87R a străpuns întunericul deşertului litoral iranian. Primul proiectil a fost urmat de alte patru. Al doilea proiectil AP (*armored piercing*=perforant) a trecut prin blindajul frontal ca prin unt, a spart radiatorul şi şi-a continuat traiectoria prin blocul motor înainte de a exploda, secţionând cabluri şi conducte, şi aruncând vehiculul într-o parte, imobilizat în nisip.

Al doilea vehicul a ajuns mai aproape. Două proiectile de .50 trase în zona şoferului, l-au deviat spre stânga, dar a continuat să înainteze. Vehiculul cu tracţiune integrală semăna cu un mic tanc. Înăuntru, transporta 8-10 infanterişti complet echipaţi

pentru luptă. Au ieşit afară şi s-au răspândit. Se aflau la 300 yarzi depărtare de SEAL.

— Să-i neutralizăm, spuse Murdock.

De-a lungul liniei formate de SEAL, s-au dezlănţuit carabinele, cele două mitraliere şi carabinele cu lunetă. În zece secunde, ultimul dintre cei 10 iranieni a murit prăbuşit în nisip, sub focul precis tras de SEAL. Celălalt transportor continua să vină, acum direct către locul de unde se trăsese. În exterior avea montată o mitralieră. Murdock a înţeles că este una de calibrul 12,7 mm, care le putea provoca lor o grămadă de probleme.

— Faceţi nişte bombe de impact cu TNAZ rămas, a ordonat Murdock în microfon. Lipiţi detonatoare de impact pe câte 100 g de exploziv. Trebuie să-i spulberăm pe fraierii ăştia.

Transportorul AP continua să înainteze către centrul liniei defensive formată de SEAL, dar a încetinit şi oprit când a ajuns la 50 yarzi depărtare. Bradford a mai tras de cinci ori asupra transportorului dar nu a putut găsi nici un punct slab pe unde gloanţele să penetreze. A văzut trei dintre acestea ricoşând de blindajul înclinat.

— Ce dracu vor să facă ăştia? a întrebat Jaybird prin Motorola.

— Tu ce-ai face în locul lor? a ripostat *Senior Chief* Dobler.

— Eh, aş vrea să aflu ce se află în spatele acestor dune, cine este inamicul meu, ce forţă are, ce armament.

— Cam asta şi fac, a spus Murdock. Poate că aşteaptă ceva ajutor. Pot chema înapoi acele avioane ca să execute un atac la sol. Acum ştiu unde se află ţinta. Răspândiţi-vă, douăzeci de yarzi între noi. Holt! Mişcă-ţi încoace curu' electronic.

Holt avea SATCOM gata pregătit pentru transmisie când a ajuns lângă Murdock şi i-a înmânat microfonul.

— E setat în fonie.

Murdock a luat microfonul şi a respirat adânc.

— Aici *Petard*. Avem vizitatori. Vin şi mai mulţi. Cele 5 minute ale voastre au trecut. E timpul să ne *udăm*. Ceva suport aerian prin zonă? Recepţie.

Mesajul a fost comprimat şi transmis într-o sutime de secundă, fiind imposibil de interceptat.

Spre surpriza lui Murdock, răspunsul a fost instantaneu.

— *Floater* zice că nu-i nici o şansă de ajutor aerian. Plecaţi de acolo imediat ce este posibil. Recuperare *udă* peste 30 minute.

În timp ce vorbeau, Murdock a văzut apărând din spatele „talciocului" ruinat o mulţime de soldaţi iranieni organizaţi în 20 de grupe care s-au răspândit în linie şi au început să înainteze încet către transportorul imobilizat aflat la doar 50 yarzi de locul unde erau ascunşi SEAL.

— Alţi vizitatori. Par a fi 140. Arme uşoare, nimic de calibru mare sau MG[2]. Au de mers 500 yarzi până să ajungă la transportor – a raportat Lam, deşi abia îi putea vedea prin întunericul nopţii.

Chiar atunci, avioanele iraniene au răspuns apelului. De data aceasta zburau la doar 70 m deasupra solului. SEAL au simţit învăluindu-i puterea curentului de aer din siajul acestora.

Murdock s-a încruntat.

— În maxim 15 minute, vom avea mai multe necazuri decât avem nevoie. O sută patruzeci de soldaţi furioşi, o mitralieră pe transportor, şi blestematele astea două de avioane gata să deschidă foc aer-sol.

Jaybird a mormăit:

— Da, dar asta ni se întâmplă de obicei. Mie mi se pare foarte simplu. Îi lichidăm pe infanterişti când se apropie destul. Ce dracu, se află în teren deschis. Apoi aruncăm în aer tănculeţul ăsta cu nişte TNAZ şi ne punem coada pe spinare către apă.

Murdock şi-a ridicat sprâncenele gânditor. Jaybird era optimistul plutonului. Chiar în acel moment, avioanele iraniene au survolat din nou, Evident, piloţii aruncau o ultimă privire înainte de a deschide focul.

— Verificare radio. Băieţi, v-aţi răsfirat? Vreau să fie 20-30 yarzi între voi. Terminat.

Toţi cei 14 oameni au răspuns. Murdock şi-a ridicat privirea. Soldaţii iranieni se aflau la 200 yarzi de poziţiile lor. Transportorul blindat şi-a pornit motorul şi a început să înainteze încet. În acel moment, a auzit avioanele. Trebuia făcut ceva. Peste două ore se va lumina de ziuă.

3

Chah Bahar, Iran

[2] MG – machine gun – mitralieră.

Murdock privea transportorul blindat ce înainta, cu mitraliera de 12,7 mm rotindu-se dintr-o parte în alta, în căutarea unei ţinte. În depărtare se-auzeau avioanele reactive executând virajele cu mare viteză. Infanteria iraniană se ridică de la pământ şi înainta în ritm mortal.

— Jaybird, care este semnalul universal de marcare a unei ţinte pentru avioanele de mare viteză?

Jaybird a rânjit:

— O, da, *Commander*. Rachete roşii.

— Deci, *Lead Petty Officer*, trage rapid trei rachete roşii asupra soldaţilor care înaintează acolo.

Cuvintele s-au auzit prin reţeaua radio, şi cu toţii au ştiut care-i planul.

— Eu am una, spuse Jaybird. Altcineva?

— Şi eu una, a anunţat Mahanani.

Jaybird a tras. După o clipă, Murdock a auzit lansarea alteia şi apoi a treia. Două rachete au lovit chiar în faţa soldaţilor. A treia a ajuns în spatele transportorului, strălucind în întuneric.

Iar avioanele au năvălit. Murdock se gândea la surpriza piloţilor privind ţinta desemnată. Au luat o decizie într-o microsecundă şi au reacţionat conform antrenamentului.

Înainte ca Murdock să se poată întoarce după avioane, acestea au detunat pe deasupra capului, după ce şi-au lansat încărcătura. Trei rachete aer-sol au izbit solul iranian şi au explodat într-o ploaie mortală de şrapnele. Una a *ras* două grupe de infanterie. A doua a transformat transportorul într-o masă arzândă de metal răsucit. A treia a lovit în spatele infanteriştilor.

Întreaga linie de soldaţi iranieni a ezitat.

— Pe ei! a ordonat Murdock şi a tras trei gloanţe cu pistolul mitralieră H&K Mp-5. Proiectilele de mare viteze, calibrele 9 mm şi .223, au fost trase din toate armele. Canonadei i s-a alăturat şi mitralierele şi armele H&K G-11 cu cartuşe fără tub.

După zece secunde de foc, Murdock a intervenit prin radio:

— Cei din *Bravo Squad*, lansaţi acolo nişte 40 mm.

Oamenii din *Bravo Squad* cu lansatoare de grenade de 40 mm, le-au trimis asupra liniei de iranieni.

Jumătate dintre ei au căzut şi nu s-au mai ridicat. O grupă de şapte au reuşit să treacă teferi prin furtuna de plumbi. Încă 20 secunde de luptă şi iranienii au început să şovăie, apoi grupa s-a întors şi a alergat în spate. Doi oameni din altă grupă au încercat

şi ei să se întoarcă, dar Horse Ronson i-a atins cu mitraliera sa de calibru NATO.

Încă 10 secunde şi totul s-a sfârşit. Patruzeci dintre cei 140 care au început lupta alergau din toate puterile înapoi. Doar câţiva dintre ei mai aveau arme.

— Încetaţi focul! a transmis Murdock, şi armele SEAL au tăcut. Hai să ne *udăm*.

A auzit în cască unele ovaţii, apoi SEAL au coborât în josul pantei unde puteau sta în picioare fără a fi văzuţi şi au alergat către valurile ce se spărgeau la 500 yarzi depărtare.

— Lam şi cu mine asigurăm spatele. Dobler, du-i pe oameni în apă, cu aparatele de respirat, şi luaţi direcţie la 90^0 faţă de ţărm, spre sud. *GO, GO, GO!*

Lam şi Murdock s-au întins pe nisip, pălăriile lor în culori de camuflaj fiind abia vizibile peste creasta unei dune. Murdock a observat o jumătate de duzină de răniţi care încercau şi ei să se retragă.

— Avioanele n-au mai revenit pentru o a doua trecere, spuse Lam.

— Poate au crezut că şi-au terminat treaba. Sau poate că cineva le-a spus prin radio să se care.

Au supravegheat terenul timp de 5 minute, dar nimeni nu s-a mişcat în direcţia dunelor. Murdock a alunecat înapoi şi i-a făcut semn lui Lam. Au coborât panta, apoi au fugit către plajă.

Drept în faţă, Murdock îşi vedea oamenii scoţându-şi căştile din urechi ca să le pună, împreună cu staţiile radio, în buzunarele impermeabile; apoi şi-au trecut armele la spate. Dobler verifica fiecare om, după care îl bătea pe spate, iar SEAL intra în apă. El i-a aşteptat pe plajă pe Murdock şi Lam.

Când aceştia au apărut, Dobler şi-a fluturat mâna:

— Le-am spus celorlalţi să înoate spre larg 15 minute, apoi să iasă la suprafaţă şi să se adune în grup.

Murdock a confirmat cu o mişcare din cap.

Şi el şi Lam era gata. Toţi trei au intrat în valuri chiar când s-au auzit împuşcături în spatele lor, dar trăgătorii erau prea departe. SEAL s-au aruncat sub primul val şi au lăsat aparatele de respirat cu recirculare să-şi facă magia. Nu lăsau în urmă o dâră de bule pe care să o poată urmări inamicul. SEAL nu au mai pierdut timp ca să-şi lege între ei cordelinele de siguranţă, dar au rămas împreună în timp ce înotau depărtându-se de pământ.

Când adâncimea apei a crescut, au coborât la 5 m, păstrând cap-compasul.

Într-un târziu, Lam a atins umărul lui Murdock şi i-a arătat ceasul. Murdock a privit în sus şi amândoi au ieşit la suprafaţă. Drept în faţa lor era Dobler. Cu toţii au verificat în jur, valurile albastre, agitate. Murdock a fluierat scurt printre dinţi şi a aşteptat.

Zâmbi când a auzit un alt fluierat din stânga. Au înotat într-acolo şi i-au găsit pe ceilalţi 12 SEAL.

— Aţi activat baliza sonică? a întrebat Murdock.

— Da, *Cap*, a confirmat Jaybird. De fapt, le trag pe amândouă după mine agăţate de vestă.

Murdock privi înapoi către valurile ce se spărgeau pe plajă.

— Suntem la mai puţin de un sfert de milă de ţărm. E mai bine să înotăm încă o jumătate de milă, apoi ieşim iar ca să aruncăm o privire. De data asta ne legăm cu cordelinele. E vreunul dintre voi rănit?

Nimeni nu a reacţionat.

— Ce dracu, Cap, cred că nici n-au apucat să tragă asupra noastră, se repezi *Yeoman Second Class* 'Guns' Franklin. Noi şi proprii lor piloţi i-am bătut pe iranieni de s-au căcat pe ei.

— Aşa am făcut. Acum, hai să mărim distanţa faţă de Republica Islamică de colo.

Şi au continuat să înoate.

Au verificat după jumătate de milă, apoi au înotat din nou o jumătate de oră şi au ieşit la suprafaţă într-un punct aflat – după opinia lui Murdock – la trei mile în larg. Nu au văzut nici un vas de patrulare care să-i caute. Murdock ştia că Iranul avea câteva asemenea mici nave din Clasa *Kamin*, 50 m lungime, cu rachete *Harpoon* şi tun de calibrul 7,5 cm. Nu voia să vadă vreuna acum.

Au rămas la suprafaţă. Iar Jaybird s-a asigurat că cele două balize sonice încă mai funcţionau.

Aşteptau.

— N-are sens să ne mai îndepărtăm de ţărm, spuse Murdock. Se pare că Iranul nu are chef să ne caute. Vânzarea din „talcioc" nu era *show*ul lor, ei doar au închiriat spaţiul bătrânului Osama bin Laden şi ştiu că îşi poate permite asemenea pierdere. În fiecare an pompează milioane în grupurile teroriste.

Primul l-a auzit Lam. Ca de obicei.

— Elicopter dinspre sud. Trebuie să fie unul de-al nostru.

— Cum poate să ne găsească elicopterul? a întrebat *Gunner's Mate First Class* Fernandez.

— Cu uşurinţă, i-a explicat Ken Ching. Două submarine de-ale noastre stabilesc direcţiile cu sonarul, verifică punctul unde se încrucişează acestea şi le comunică prin radio *păsăricii*. La fel cum fac atunci când vânează suburile inamice.

Priveau cu toţii *pasărea* care venea către ei. Murdock a lansat o rachetă verde.

— Este un *Chinook*, spuse Bradford.

— Nici pomeneală. E un *Sea Knigh*t CH-46E, l-a contrazis Quinley.

A venit direct către ei, încetinind, şi s-a oprit la 30 m depărtare. Era un *Sea Knight*.

— Hei, SEAL, bine aţi revenit. Aveţi vreun rănit? a răsunat o voce prin megafonul de pe helo.

Cu toţii au făcut semen de negaţie.

— Foarte bine. Coborâm o scară de frânghie. Ca la carte. Ne plasăm în vânt ca să putem rămâne la punct fix.

— Ştiţi cum se face, a strigat Murdock. Înotătoarele în jurul gâtului. Aliniaţi unul după altul. *Bravo Squad* prima. Dobler, pune-i în mişcare.

Între timp, elicopterul a venit deasupra şi s-a oprit, zburând la punct fix. Scara de frânghie a fost coborâtă până la nivelul apei. Franklin a fost primul. Când a ajuns la a treia treaptă din cele şase, Quinley s-a agăţat de prima.

A fost ca la un exerciţiu de antrenament. Nimeni nu a încetinit ritmul, nu s-a oprit, n-a căzut. În doar cinci minute, toţi cei 15 SEAL au urcat scara prin trapa posterioară a lui *Sea Knight*.

Murdock a strâns mâna cu şeful de echipaj, care a închis trapa.

— Cât de departe suntem de portavion?

— *Lieutenant* spunea că am făcut 20 minute până aici. Ar trebui să facem cam la fel şi la întoarcere. Ai voştri au nevoie de ceva?

— Câte o cafea fierbinte şi un duş ar fi mişto, spuse Murdock şi amândoi au chicotit.

Treizeci de minute mai târziu, elicopterul ateriza pe puntea portavionului, iar SEAL au debarcat. Şi-au luat tot echipamentul

şi s-au grăbit către cabine unde-i aşteptau cafeaua, duşurile fierbinţi, şi uniforme curate înainte ca să înceapă şedinţa de raport.

Murdock l-a verificat pe noul venit în Pluton, Canzoneri.

— Cum a mers?

— Mişto, *Commander*. Pe bune. În afară de blestemata aia de scară de frânghii. Unitatea din care vin nu s-a antrenat niciodată cu aşa ceva. Careva a dat-o-n bară o dată şi noi n-am mai făcut-o. Acum, urcarea pe scară a fost a dracului de nasoală.

Murdock a zâmbit şi s-a dus în cabina sa. Da. Nou-venitul urma să se integreze bine în *Bravo Squad* şi în Pluton.

SFÂRŞIT